

Притча про страх

Categories : [Історії, притчі](#)

Date : 28/10/2017

Далеко в горах жив один старий пустельник. Він жив з того, що йому приносили люди.

До нього приходили в пошуку мудрості і бідні і багаті, і чоловіки і жінки, старі і молоді. Кожен, хто підходив до його скиту, повинен був перейти через висячий міст, під яким було величезне провалля. Іншої дороги не було.

Часом люди доходили до початку мосту і розверталися геть. Дехто доходив навіть до середини. Але через вітер, страх висоти розверталися назад. Хто ж доходив до кінця мосту, тому залишалося пройти кілька десятків метрів до невеличкого скиту, де жив сам пустельник.

Пустельник радо приймав кожного. Цього дня він прийняв ще одного гостя, старшого сивочолого чоловіка. Все його навчання, як і завжди полягало в тому, що він підводив гостя до вікна і показував на юрбу людей на другому кінці провалля. "Більшість людей, які живуть з того боку провалля взагалі не хочуть сюди прийти, неголосно твердив мудрець. Вони не шукають нічого. Ті ж, що пустилися в дорогу, мають дуже багато запитань і велике бажання прийти сюди. Але страх не дає їм можливості ступити на цей міст. Бачиш, дехто зробив кілька кроків, виглянув через міст і повернувся назад. Величина провалля була більшою за його бажання мудрості. А он, дехто насмілювався дійти до середини мосту. Вітер, розхитавши міст, розхитав і його самого. Так сумніви разом із страхом змусили його повернути назад".

Він повторював свою науку тисячі разів. Вона всім дуже подобалась.

"Тобі, звернувся він до гостя, вдалося подолати те все, питай мене, що хочеш".

Гість помовчав трохи і сказав: "Шкода, що ти так захопився розповіддю, що не пізнав мене. Я твій молодший брат. Я прийшов сюди, щоб повідомити про смерть нашого батька. Похорон завтра. Якщо ми вирушимо негайно, ти встигнеш з ним попрощатися".

Пустельник негайно зібрався і підійшов з братом до провалля. Брат швидкими і впевненими кроками вирушив першим. А пустельник не міг ступити і кроку. Він раптом усвідомив, що проживши десятки років на одному місці, він сам за цей час не ходив по мосту ні разу. Він побачив зблизька провалля, сам міст, що струхлявів за стільки років і

Відчув сильний вітер.

Він дочекався, коли брат дійде до іншого кінця, взяв сокиру і обрубав канати, що підтримували міст.

Брат не оглядався назад. Він та інші чули ридання чоловіка, який усвідомив те, що все чого він навчав, було великою оманю.

Вчити можна те, що ти досвідчуєш на собі кожного дня.

о.Олег Кобель

Християнський портал [KIPIOC](http://KIPIOC.org.ua) за матеріалами olehko.blogspot.com

<https://kyrios.org.ua>